

РЕШЕНИЕ

№ 3640

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4806** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на „СТОБИС-2000“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, ет.5, ап.9, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, чрез адв. П. Б. от САК, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220423007343-091 -001/13.09.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22220424170690-003-001/30.09.2024 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и М. Й. В.- ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 295 от 19.03.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени задължения за корпоративен данък (КД) по ЗКПО за 2022 г. в размер на 7134.32 лв. главница и 2084.90 лв. лихви за забава и за данък добавена стойност (ДДС) за м.12.2019 г. в размер на 170.00 лв. главница и 88.94 лв. лихва за забава, общо в размер на 9478.16 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Визира нарушение на процесуалните норми на чл.3, ал.2 и ал.3, чл.6, ал.3 и чл.37, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.170, ал.1 от АПК, вкл. поради нарушение на доказателствената тежест и служебното начало. Твърди, че ревизионният акт съдържа констатации, които не се подкрепят от събраните доказателства. Оспорва изводите на РА по приложението на чл.26, т.1 и чл.23, ал.2, т.1 от ЗКПО във връзка с отчетени разходи за отписани материали през 2017 г., отнесени като загуба от дейността, в размер на 85 379.25 лв. и през 2020 г. в размер на 32 933.42 лв. Поддържа изпълнение на предпоставките по чл.71, т.1, вр. чл.114 и чл.115 от ЗДДС при упражняване на правото на данъчен кредит във връзка със счетоводните записвания на дружеството. Твърди, че по време на

ревизията са представени всички документи, изискани от приходните органи, като е осигурена пълна и изчерпателна документация относно изпълнените СМР. Поддържа, че загубата от минали години е по повод стартиране на бъдещи проекти, за които има сключени договори и закупени стоки и материали, които се съхранявали на склад. Съответно, изписването им се извършвало чрез инвентаризация на наличности към 31 декември, когато било установено, че наличността е намалела. Навежда примери с инвеститор „ДАНЕРЛАНД“ ЕООД на сграда в [населено място], [улица] през 2017 г. и в [населено място], [улица] през 2018 г. Поддържа наличие на основание по чл.70, ал.1 и ал.2 от ЗКПО за пренасяне на данъчна загуба. Счита, че покупките и употребата на материали е проследима и не се касае за данъчна измама. Намира за неправилна отмяната на РА в частта за установените задължения по ЗКПО за 2017 г. и 2020 г., а потвърждаването му за 2022 г., тъй като именно в отменената част е формирана данъчната загуба. Поддържа, че през 2022 г. е реализирана печалба в размер на 229 041.21 лв., от която правомерно е приспадната загуба от 2017 г. в размер на 55 972.44 лв. и от 2020 г. в размер на 15 370.78 лв. Оспорва изводите на приходните органи за липса на реална доставка по фактура, издадена от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Претендира се отмяна на РА.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. И.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №Р-22220423007343-020-001 от 12.12.2023 г. е възложена ревизия на „СТОБИС-2000“ ООД за определяне на задълженията за корпоративен данък за периода 2017 г. — 2022 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г., на органи по приходите М. Й. В. – ръководител на ревизията и Д. Д. Т., в 3-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 14.12.2023 г., т.е. в срок до 14.03.2024 г. Със ЗИЗВР от 13.03.2024 г. и от 11.04.2024 г. срокът на ревизията е продължен до 14.05.2024 г. – в общия 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път. Заповедите са издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., чиято компетентност произтича от т.10 от Заповед №РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която са възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск, л.206) и удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л.207.224). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220423007343-092-001 от 28.05.2024 г., връчен на 30.09.2024 г., по електронен път. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423007343-091-001/13.09.2024 г., връчен на 30.09.2024 г. по електронен път. Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 170,00 лв. за данъчен период м. 12.2019 г. и доначислен за м. 12.2020 г. данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 6 586,68 лв., както и за корпоративен данък в размер на 7 134,32 лв. РА е поправен с

РАПРА №П-22220424170690-003-001/30.09.2024 г., връчен на 01.10.2024 г.

Установено е при ревизията, че основната дейност на дружеството е строително-монтажни работи, ремонтни и довършителни дейности на жилищни и нежилищни сгради. Дружеството разполага с квалифициран персонал. Извършвало е СМР на обекти, описани на стр. 7 - 8 в РД.

След анализ на счетоводното отразяване на приходите и разходите от дейността ревизорите са установили, че от дружеството не е осигурена аналитичност относно разходите по отделните строителни обекти, изпълнявани от него, във връзка с договори за възлагане на СМР. Прието е в РД и РА, че липсва счетоводна информация, осигуряваща съпоставимост на направените разходи за строителството на всеки отделен обект с признатите приходи от изпълнението на същия, в зависимост от етапа на завършеност, съобразно изискванията на НСС 11, за всяка финансова година от изпълнението на съответния обект.

Във връзка с тези констатации е извършено проследяване на счетоводното отразяване на разходите. Въз основа на извършения анализ на данните е констатирано, че са направени записвания по кредита на сметка 703 за приключване и отчитане на резултат - загуба от извършваните СМР през 2017 г. в размер на 85 379,25 лв. и през 2020 г. в размер на 32 933,42 лв.

За 2017 г. е установено, че сметка 302 „Материали“ е с начално дебитно салдо в размер на 14 131,07 лв., дебитен оборот в размер на 90 479,25 лв., кредитен оборот в размер на 85 379,25 лв. и крайно дебитно салдо в размер на 19 231,07 лв. От прегледа на движението по сметката е установено, че същата има подсметки 302 800 - апартамент Цариградски комплекс, 302 900 – Л. шосе 46, като записванията по дебита отразяват осчетоводяване по трите подсметки в хронологичен ред на фактури по номера, дати, доставчик и стойност. Като пояснение е посочено „покупка“, без конкретика за видовете закупувани материали по артикули, количества, единични цени. О. по кредита на сметката е направено на 31.12.2017 г. с основание - изписване на материали с обща стойност 85 379,25 лв.

За 2020 г. е установено, че сметка 302 „Материали“ е с начално дебитно салдо в размер на 20 817,87 лв., няма дебитен оборот, кредитен оборот в размер на 20 817,87 лв. и крайно дебитно салдо в размер на 0,00 лв. Сметка 304 „Стоки“ е с начално дебитно салдо в размер на 12 115,55 лв., няма дебитен оборот, кредитен оборот в размер на 12 115,55 лв. и крайно дебитно салдо в размер на 0,00 лв. На 31.12.2020 г. сметка 703 е дебитирана срещу кредит сметка 302 „Материали“ с основание - изписване на материали, на стойност 20 817,87 лв. и срещу кредит сметка 304 „Стоки“ с основание изписване на стоки, на стойност 12 115,55 лв. С МО №244/31.12.2020 г. е дебитирана сметка 123 срещу кредит сметка 703 с основание - приключване на сметка, на стойност 32 933,42 лв.

От ревизираното лице при ревизията са предоставени писмени обяснения, според които реализираната загуба от дейността в съответните години е по повод стартирането на бъдещи проекти, за които има сключени договори, закупени стоки и материали, съхранявани на склад. Посочено е, че изписването на стоки и материали се извършва чрез предоставена инвентаризация към счетоводството към 31 декември. Пояснено е, че дружеството влага стоки и материали за ремонта или изграждането на различни обекти, за което издава фактура тогава, когато етапът на изпълнение приключи.

Ревизорите са формирали извод, че така представените писмени обяснения потвърждават заключението им за липса на ясна и проследима връзка между покупките на конкретни видове и количества материали и тяхното влагане в изпълнението на СМР по отделните строителни обекти за годината. Приели са, че отчетеният отрицателен финансов резултат се дължи на неправилно прилагане на разпоредбите на счетоводното законодателство и на отчитането наведнъж на разходите в края на периода стойностно, без да се следи за отписването им във връзка с конкретен

обект и с конкретно изпълнени дейности

При тези констатации и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 1 от с.з., с отчетените от дружеството текущи разходи за материали и стоки, отнесени „като директна загуба“ от дейността, е увеличен финансовият резултат за 2017 г. със сума в размер на 85 379,25 лв. и за 2020 г. със сума в размер на 32 933,42 лв. В тази част РА е отменен с Решение № 295 от 19.03.2025 г. на директора на ДОДОП С..

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършено и увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2019 г. със сумата в размер на 850,00 лв. Установено е, че по дебита на сметка 602 300 - Разходи за външни услуги са осчетоводени разходи в размер на 850,00 лв. по фактура № [ЕГН] от 03.12.2019 г., издадена от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с предмет „услуга с механизация“. При ревизията е представено копие на издадената фактура и фискален бон за плащане от 03.12.2019 г. за сума 1 020,00 лв. с посочена покупка - такса паркинг, но не са представени договор, заявки, приемо-предавателен протокол и/или др. документи, удостоверяващи какви точно дейности включва фактурираната услуга с механизация.

След извършена проверка в ИМ на НАП е установено, че липсват данни за притежавани от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД активи /специализирана техника/, както и нает персонал със съответните професионални компетенции, за извършване на механизирани услуги, както и данни за отчетени в дневниците за покупки получени фактури за наемане на техника, както и фактури от евентуални подизпълнители на основния доставчик. Въз основа на така констатираното е прието при ревизията, че издадената фактура №[ЕГН] от 03.12.2019 г. от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД не документира реално осъществена доставка на услуга. Направен е извод, че единствените ангажирани доказателства относно декларираната покупка са издадена фактура и фискален бон за платена сума с вписан предмет на продажбата „такса паркинг“, което противоречи на вида на фактурираната услуга. Не са представени договор, приемо-предавателен протокол, в които да е посочена точна формулировка на извършената дейност, какви са характеристиките на механизирана услуга, като начин на изпълнение, ползвана специализирана техника, обем на изпълнените дейности, начин на калкулиране на нейната цена, както и данни за място и дата на извършване на услугата. Предвид изложеното на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС и чл. 25 от ЗДДС, с РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 170,00 лв. по гореописаната фактура.

Освен описаните по-горе корекции в частта по ЗКПО на основание чл. 26, т. 1 и чл. 26, т. 2 от с.з., при формиране на финансовия резултат за всички ревизирани периоди с РА е коригиран резултатът на декларираните загуби от жалбоподателят по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗКПО.

Установено е при ревизията, че през ревизираните периоди дружеството има право на приспадане на данъчни загуби от предходни години и загуби, за които не е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК за възлагане на ревизия, декларирани с подадените ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Същите са установени, както следва:

- за 2017 г. е приспадналата част от декларираната данъчна загуба за 2013 г. в размер на 29 406,81 лв. Установен е данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. и съответно не е дължим корпоративен данък;
- за 2018 г. е приспадналата част от декларираната данъчна загуба за 2013 г. в размер на 6 008,80 лв., има остатък от загубата за 2013 г. в размер на 43 300,96 лв., за който изтича преклузивният 5-годишен срок и отпада правото на пренасяне в следващи данъчни периоди. Установен е данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. и съответно не е дължим корпоративен данък;
- за 2019 г. е приспадналата декларирана данъчна загуба за 2014 г. в размер на 12 179,96 лв. и част от

декларираната данъчна загуба за 2015 г. в размер на 89 059,76 лв. Установен е данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. и съответно не е дължим корпоративен данък.

- за 2020 г. е приспадната декларирана данъчна загуба за 2015 г. в размер на 7 500,09 лв. и част от декларираната данъчна загуба за 2016 г. в размер на 10 062,55 лв. Установен е данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. и съответно не е дължим корпоративен данък;

- за 2021 г. е приспадната част от декларираната данъчна загуба за 2016 г. в размер на 30 801,98 лв., има остатък от загубата за 2016 г. в размер на 18 522,05 лв., за който изтича преклузивният 5-годишен срок и отпада правото на пренасяне в следващи данъчни периоди. Установен е данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. и съответно не е дължим корпоративен данък;

- за 2022 г. не са установени данъчни загуби, подлежащи на приспадане. Констатирано е, че дружеството, при подаване на ГДД за 2022 г., в намаление на финансовия резултат е отразило пренасяне на загуби в размер на 71 343,22 лв., вследствие на което, данъчният финансов резултат е данъчна печалба - 167 346,76 лв., данък за внасяне - 16 734,68 лв.

При извършен анализ не са установени данъчни загуби, подлежащи на приспадане по реда на чл. 70 от ЗКПО от финансовия резултат за 2022 г. Определена е данъчна печалба в размер на 238 689,98 лв., съответно корпоративен данък за внасяне в размер на 23 869,00 лв. След приспадане на внесен данък в размер 16 734,68 лв., е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 7 134,32 лв.

Освен изложеното, с РА е установено, че дружеството не е начислявало и внасяло авансови вноски за корпоративен данък съгласно изискването на чл. 86 от ЗКПО. Въз основа на така установеното на основание чл. 89, ал. 2, т. 2 и ал. 5 от ЗКПО е определена дължимата лихва за 2022 г. — 906,53 лв.

Ревизионният акт е връчен електронно на 30.09.2024 г. и оспорен по административен ред с жалба, подадена по пощата на 14.10.2024 г., входяща в ТД на НАП С. на 15.10.2024 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 21.12.2024 г. В този срок до „СТОБИС-2000“ ООД е изпратено предложение за споразумение по чл.156, ал.7 от ДОПК, сключено на 03.12.2024 г., с което срокът за произнасяне от горестоящия орган е продължен с три месеца – до 21.03.2025 г. В този срок е постановено Решение № 295 от 19.03.2025 г. на директора на ДОДОП С., с което РА частично е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Горестоящият орган е отменил РА в частта по ЗКПО за 2017 г. и 2020 г., както и по ЗДДС за м. 12.2020 г. относно начислен ДДС в размер на 6 586,68 лв., като е приел, че същият е издаден при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на доказателствата. Посочено е в решението, че са налице договори между страните, в които е описано какво следва да се извърши, на кои обекти и в какви срокове, които не са анализирани от ревизорите. В допълнение, всяка една фактура била придружена с протокол обр. 19, в който са описани конкретни услуги по вид, обем и цена, и е посочен обектът, на който са извършени, но не е изследвано дали съдържат необходимата информация за вида и количеството на вложените при изпълнението им строителни материали и за чия сметка са. В заключение е прието, че незаконосъобразно тези разходи са квалифицирани като несвързани с дейността и с тях е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на правно основание, неадекватно към установената фактическа обстановка, без да е съобразено, че дружеството е отчело и приходи от дейността, като за процесните периоди се декларирали и данъчни печалби, преди приспадане на загуби от минали периоди. Като според е определен въпросът дали тези разходи са документално обосновани и в какъв размер следва да се признаят за данъчни цели.

Дадени са указания при новата ревизия да се извърши преценка *как са формирани сумите на отписаните материали, към кои обекти на дружеството се отнасят същите, дали са издадени фактури за приключени работи или отделни етапи*, и ако отговорът е положителен — какви разходи би следвало да бъдат признати с оглед спазване принципа на съпоставимост между приходите и разходите. Решаващият орган е установил, че процесните фактури, формиращи непризнатите разходи за материални, са завеждани стойностно /с данни за доставчик/ и изписвани като разход за конкретни обекти - „Ъ. енд Я.“, „Апартамент Ц. шосе“, „Л. шосе 46“, поради което можело да се приеме, че в случая дружеството е приложило препоръчителния подход, разписан в чл. 9.1 от СС 2, според който стоково-материалните запаси се отписват по метода на конкретно определената стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии производства, проекти или клиенти. Дадени са указания при новата ревизия да се съберат копия на процесните фактури, както и проектно-сметна документация за всеки отделен обект, включваща вида и количеството на необходимите за изпълнението му материали, след което да се извърши анализ и адекватна оценка дали отписаните по фактурите разходи следва да се признаят за данъчни цели, в кой период и на каква стойност.

За отменените данъчни периоди 2017 г. и 2020 г. по ЗКПО са дадени указания при новата ревизия да се съобразят аргументите по приложението на чл. 70, ал. 1 от ЗКПО.

Относно задълженията по ЗКПО за 2022 г. решаващият орган е споделил изводите на ревизорите за липса на основание за приспадане на данъчна загуба в размер на 71 343,22 лв. по реда на чл. 70 от ЗКПО. Анализирани са приложимите разпоредби на глава единадесета „Пренасяне на данъчна загуба“ от ЗКПО /чл. 70 - чл. 74/, като е посочено, че данъчно задължените лица /ДЗЛ/, които формират данъчна основа по реда на част втора от ЗКПО, имат право да пренасят данъчната загуба, което упражняват по свой избор през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадането ѝ.

Относно остатъка от загубата за 2016 г. е посочено, че е изтекъл преклузивният 5-годишен срок и е отпадало правото на пренасянето ѝ в 2022 г. Възприети са изводите на ревизорите за липса на реална доставка по издадената от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД фактура.

Решението на директора на ДОДОП С. е връчено на 26.03.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 02.04.2025 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Доводите на жалбоподателя за нарушение на основните принципи по чл.3, ал.2 и ал.3, чл.6, ал.3 и чл.37, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.170, ал.1 от АПК, не намират опора в доказателствата по делото, а напротив – опровергават се от приета съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ).

Значителна част от констатациите на ССЕ, за които в о.с.з. на 21.01.2026 г. съдът е указал на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест, касаят липса на фактури,

както по делото, така и допълнително предоставени на експерта, което е възпрепятствало неговата възможност да проследи счетоводното им записване. В допълнение, вещото лице пояснява в о.с.з., че наличните фактури са от кочан, но изцяло нечетливи в ръкописния им текст, което го е мотивирало да ги обозначи като „преодолагаеми“, доколкото е открита съпоставка по дата на издаване и стойност във вторичните счетоводни документи. Както в заключението си, така и пред съда, експертът потвърждава пълната липса на съдействие от страна на жалбоподателя. Не би могло да се приеме, че ревизиращите органи са нахърнили основните принципи по чл.3, ал.2 и ал.3, чл.6, ал.3 и чл.37, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.170, ал.1 от АПК, след като същите са лишени от възможност да формират констатации при непредставяне на счетоводна отчетност от страна на ревизираното лице.

В аналитичната оборотна ведомост на „Стобис 2000“ ООД за 2017 г., при отбелязани Разходи от 282 365,67 лв., вещото лице е установило разминаване в сумата от 85 379,25 лева по с/ка 302 „вложени материали“. Освен посоченото разминаване в записите (неустановен разход в размер на 85 379,25 лева по с/ка 302 „вложени материали“ без конкретика), експертът е установил и други неточности (стр.31 от заключението). Подобни разминавания са установени и в записите за 2020 г. - неустановен разход в размер на 20 817,87 лева отписани материали (с/ка 302 „вложени материали“ без конкретика) и неустановен разход в размер на 12 115,55 лева отписани стоки (с/ка 304 „стоки“ без конкретика). Некоректни записи са открити и в другите ревизирани години (2018 г., 2019 г. и 2021 г.). Некоректни записи и разминавания в записванията са открити и за процесната 2022 г. - неустановен разход в размер на 9 648,77 лева (с/ка 609 „други разходи“).

Според експерта, от приложените вторични счетоводни документи не е възможно да се посочи вида на извършената доставка по фактурите. В допълнение, по делото липсва яснота какви документи са съставени по време на търговската дейност на „СТОБИС 2000“ ООД за ревизираните отчетни периоди от 2017 до 2022 г. Не са приложени фактури, издадени от доставчици на „СТОБИС 2000“ ООД. Не е ясно какви по вид и количество стоки и материали са заприходени с отделните доставки. Липсват съпроводителни документи за самите доставки на стоки и материали, как са съхранявани и отписвани. Липсва яснота по какъв критерии са разграничавани едни доставки като стоки и други като материали (отговор на Задача № 2, стр.46 от експертната). Според съда, изложеното изцяло опровергава доводите в жалбата, че по време на ревизията са предоставени всички документи, необходими за определяне на публичните задължения на дружеството по ЗДДС и ЗКПО. Макар и извън предмета на спора, констатациите на приетата по делото ССЕ обезсмислят изпълнението за процесните години (2019 г. и 2022 г.) на указанията в отменителната част на Решение № 295 от 19.03.2025 г. на директора на ДОДОП С., а именно да се изследва как са формирани сумите на отписаните материали, към кои обекти на дружеството се отнасят същите, дали са издадени фактури за приключени работи или отделни етапи, и ако отговорът е положителен — какви разходи би следвало да бъдат признати с оглед спазване принципа на съпоставимост между приходите и разходите. След като на експерта не е оказано съдействие и предоставяне на фактура, не би могло да се изпълнят и за процесните периоди дадени са указания при новата ревизия да се съберат копия на процесните фактури, както и проектно-сметна документация за всеки отделен обект, включваща вида и количеството на необходимите за изпълнението му материали.

Вещото лице е изследвало наличностите на стоки и материали в склад С., като резултатите са предоставени в таблици относно наличностите към началото и края на даден отчетен период, но според експерта таблиците *не дават яснота относно движението през отчетния период, колко и какви стоки и строителни материали са били заприходени или отписани.*

Изводите на експерта са, че от 2013 г. до 2022 г. включително от дружеството не са представени първични или вторични счетоводни документи, което съвпада изцяло в изводите на ревизиращите органи. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО е деклариран отрицателен счетоводен финансов резултат в размер на 55 972,44 лева и данъчна загуба в размер на 55 972,44 лева, но за същите не са представени в пълен обем първични и вторични счетоводни документи. От наличните документи е установено, че за 2017 г. **не е възможно да се докаже разход в размер на 85 379,25 лева.**

В отговора на въпрос № 3 експертът е посочил, че по делото не са налични в пълен обем първични счетоводни документи за получени доставки от доставчици на „СТОБИС 2000“ ООД, а наличните са в нечетлив вид (ръкописно съставени) и не е възможно да се прочете записаната стойност. По делото липсват извлечения от банкови сметки на „СТОБИС 2000“ ООД за извършени плащания (по банка), а от наличните счетоводни РЕГИСТРИ на „Стобис 2000“ ЕООД е проследено за част от фактурите дали са осчетоводени по счетоводни сметки 503 „разплащателна сметка банка“. Експертизата е констатирала множество частични и общо обединени плащания, което затруднява проследяването на получените / изплатените парични средства. След направен подробен анализ на представените счетоводни регистри на „СТОБИС 2000“ ООД, в т.ч. аналитични оборотни ведомости за периоди от 2017 до 2022 г., експертът е установил определени разминавания и несъответствия в направените записи (между отделните редове и обобщените стойности), но при липсата на първични счетоводни документи и съпроводителни документи за извършените доставки, не е могъл да предостави отговор точно какви по вид и стойност са направените разходи от „СТОБИС 2000“ ООД през ревизираните периоди.

Разпоредбата на чл.70, ал.1 от ЗКПО урежда изборно право на ДЗЛ да пренасят данъчна загуба - когато лицето е избрало да пренася данъчна загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години. Начинът на пренасяне е конкретизиран в ал.2 – ДЗЛ упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба *през първата година след реализирането на данъчната загуба*, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Съгласно чл.71 от ЗКПО данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер. За нововъзникнали данъчни загуби се прилагат разпоредбите на тази глава, като се спазва поредността на възникването им. За всяка от нововъзникналите данъчни загуби 5-годишният срок започва да тече от годината, следваща годината на възникването им (чл.72 от ЗКПО).

Приходните органи не оспорват, че през ревизираните периоди дружеството има право на приспадане на данъчни загуби от предходни години. Отрекли са обаче правото на пренасяне на декларирана данъчна загуба от 2016 г. в размер на 18 522,05 лв., за който

изтича преклузивният 5-годишен срок и отпада правото на пренасяне в следващи данъчни периоди, т.е. за процесната 2022 г., когато не са установени данъчни загуби, подлежащи на приспадане. Установява се по делото, че от 2013 г. ревизираното дружество декларира и последователно през годините пренася данъчни загуби до деклариране на положителен счетоводен финансов резултат за 2018 г. в размер на 6 008,80 лева и данъчна печалба в размер на 6 008,80 лева и положителен финансов резултат в размер на 100 389,72 лева и данъчна печалба в размер на 100 389,72 лева за 2019г.

По силата на чл.72, изл.2 от ЗКПО за всяка от нововъзникналите данъчни загуби 5-годишният срок започва да тече от годината, следваща годината на възникването им. След като ДЗЛ е упражнило правото си на пренасяне на данъчни загуби, то 5-годишният срок чл.72, изл.2 от ЗКПО за загубите от 2016 г. започва да тече през 2017 г. и изтича през 2021 г. Изводите на приходните органи, че през 2022 г. дружеството няма право да пренася данъчни загуби от 2016 г. е правилен и законосъобразен. Неоснователно жалбоподателят претендира идентична фактическа обстановка по отношение приложението на чл.70-74 от ЗКПО за ревизираните 2017г. и 2020 г., резултатите от които са отменени от горестоящия орган, и процесната 2022 г., тъй като само по отношение на последната е изтекъл срокът по чл.72 от ЗКПО за пренасяне на данъчни загуби от 2016 г. Този извод се потвърждава от приетата по делото ССЕ, според която в ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „Стобис 2000“ ООД за 2022 г. е деклариран положителен финансов резултат в размер на 229 041,21 лева и данъчна печалба в размер на 229 041,21 лева, като за предходни данъчни периоди дружеството няма непокрита загуба (стр.44 от заключението).

Приетата по делото ССЕ потвърждава изводите на приходните органи за липса на основание за пренасяне през 2022 г. на загуба от 2017 г. в размер на 85 379,25 лева поради разминавания в счетоводните записи и невъзможност от тях да се докажат загуби в посочения размер. По идентичен начин и в записите за 2020 г. не е установен разход в размер на 20 817,87 лева за отписани материали (с/ка 302 „вложени материали“ без конкретика) и неустановен разход в размер на 12 115,55 лева отписани стоки (с/ка 304 „стоки“ без конкретика). Правилно при тези данни приходните органи са отказали пренасянето на декларираните данъчни загуби при невъзможност да се установи произходът им по смисъла на чл.26, т.2 от ЗКПО, според който не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

По изложените съображения правилно и законосъобразно приходните органи не са признали правото на приспадане на данъчни загуби от източник в страната съгласно чл.70, ал.1 от ЗКПО за 2022 г., респ. е установен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 238 689.98 лв. и дължим КД в размер на 23 869 лв. РА следва да бъде потвърден в посочената част.

Разпоредбата на чл.83 от ЗКПО предвижда, че ДЗЛ правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък, на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година. Не е спорно, че жалбоподателят не попада в изключенията по чл.83, а.2 от ЗКПО, поради което за него е приложим чл.85 от ЗКПО - тримесечните авансови вноски се правят от ДЗЛ, които нямат задължение да правят месечни авансови вноски. В ГДД по чл.92 от ЗКПО и предвид декларираните за пренасяне данъчни загуби, дружеството не е определило прогнозна данъчна печалба, като база за изчисляване на

авансови вноски за 2022 г. Предвид преобразувания при ревизията финансов резултат за 2022 г. съдът намира за законосъобразно и определянето на лихви при превишение на годишния корпоративен данък над определените авансови вноски по реда на чл.89 от ЗКПО. Експертизата потвърждава размера на начислената законна лихва за периода от 16.04.2022 до 31.12.2022 г., изчислена съобразно чл. 89, ал. 2, т. 2 и ал. 5 от ЗКПО във връзка с изискването на чл.85 от ЗКПО за определяне на авансови вноски. РА следва да бъде потвърден в посочената част.

Споделими са и изводите на приходните органи по отношение липсата на реална доставка по фактура № 00100...12 от 03.12.2019 г., издадена от „Приор Естейт Къмпани“ ЕООД към „СТОБИС 2000“ ООД, която не е налична по делото. По данни от РД №Р-22220423007343-092-001 от 28.05.2024 г. същата е за наем на паркинг място за строителна техника. При липса на процесната фактура и на придружаващи фактурата документи, не следва да жалбоподателя да се признава претендираното данъчно предимство поради неизпълнение на основната материалноправна предпоставка за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, а именно наличието на реална доставка. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на доставчика в стопанския оборот, каквито в случая не се установяват по делото. РА следва да бъде потвърден и в посочената част.

Във връзка с констатациите в частта по ЗДДС, РА следва да се потвърди и в частта на допълнително установените задължения по ЗКПО за 2019 г., вследствие извършени корекции на отчетените разходи по фактурата, издадена от „ПРИОР ЕСТЕЙТ КЪМПАНИ“ ЕООД, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Констатациите за липса на реална доставка и отчитане на разходи, които не са реално направени, са взаимнообвързани и потвърждаването им по отношение на косвения данък рефлектира върху облагането с прекия данък. Посредством отчитането на разходи за стоки и услуги, които не е получило, ревизираното лице е намалило размера на счетоводния финансов резултат, което от своя страна е оказало влияние и върху размера на следващия се данък, т. е. в случая е налице заобикаляне на данъчния закон и избягване от данъчно облагане. С извършеното от органите по приходите увеличение на финансовия резултат със стойността на отчетените разходи по фактурата, издадена за сделки, които реално не са осъществени, е отстранено влиянието на тези разходи върху финансовия резултат на жалбоподателя за 2019 г. РА следва да бъде потвърден и в посочената част.

По изложените съображения е дължимо цялостно отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 от ДОПК.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждениена основание чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1247.82 лв. при обжалваем интерес от 9478.16 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТОБИС-2000“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, ет.5, ап.9, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, чрез адв. П. Б. от САК, срещу Ревизионен акт №Р-22220423007343-091

-001/13.09.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт №П-22220424170690-003-001/30.09.2024 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и М. Й. В.- ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 295 от 19.03.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2022 г. в размер на 7134.32 лв. главница и 2084.90 лв. лихви за забава и за данък добавена стойност (ДДС) за м.12.2019 г. в размер на 170.00 лв. главница и 88.94 лв. лихва за забава, общо в размер на **9478.16 лв.**

ОСЪЖДА „СТОБИС-2000“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, ет.5, ап.9, да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на **638.00 евро** с левова равностойност от **1247.82 лв.**

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: